

Wortels in Haarlem

Het Linnaeus College is de enige brede openbare scholengemeenschap in Haarlem. Het college ontstond in 1995 toen vier scholen - De Spaarne Scholengemeenschap, de Grafische School Haarlem, de Ewald-Scholengemeenschap en de Theresia-MAVO - fuseerden. Sinds 2002 maakt ook de Paulusschool onderdeel uit van het college. Tegenwoordig ligt het zwaartepunt van de school met drie locaties in Schalkwijk in het zuidoosten van de stad, maar het college is ook goed vertegenwoordigd in het centrum met twee gebouwen en met de Paulusschool in Haarlem-Noord. Rector Jos Janssens en plaatsvervangend rector Matthijs Kruijer, die beiden al meer dan dertig jaar in het onderwijs werkzaam zijn, staan samen met vijf locatie-directeuren aan het hoofd van het college. Dat het Linnaeus College sterke wortels heeft in Haarlem wordt niet alleen duidelijk uit zijn fusiegeschiedenis, maar wordt ook door zijn

medewerkers aangegeven. "In dat hoekje daar heb ik heel wat uurtjes doorgebracht," vertelt Kruijer met een lach. Hij wijst op een hoek in het gebouw aan de Gedempte Oude Gracht (dat nu voornamelijk door de centrale administratie wordt gebruikt), waar hij op school heeft gezeten. Later gaf hij les op dezelfde school. Ook de naam die voor de scholengemeenschap werd gekozen, heeft zijn wortels in de

Haarlemse regiogeschiedenis. De naam is ontleend aan de bekende Zweedse botanist, die in de achttiende eeuw vier jaar in de omgeving van Haarlem verbleef: Carolus Linnaeus (1707-1778). Linnaeus staat bekend om zijn classificatiesysteem voor planten, dieren en mineralen (Systema Naturae), waarin de verschillende soorten op basis van geslachtskenmerken een tweeledige naam en rang worden gegeven. Linnaeus, zoon van een Lutherse dominee, werd geboren in 1707. Hij was voorbestemd om theologie te studeren maar gaf de voorkeur aan een studie medicijnen. In 1735 kwam hij naar Holland en ontmoette meester George Clifford, die het landgoed De Hartekamp te Heemstede bewoonde. Clifford nam Linnaeus in dienst als lijfarts en beheerder van de tuinen op het landgoed. In 1738 keerde Linnaeus terug naar Zweden, waar hij trouwde en een positie als hoogleraar aan de Universiteit van Uppsala verwierf. Tot zijn dood in 1778 schreef hij tal-

rijke boeken, deed hij onderzoek en onderhield hij correspondentie met naturalisten over de hele wereld.

Kleinschaligheid

Een in het oog springend kenmerk van het Linnaeus College is dat de school, ondanks zijn grote leerlingenaantal, toch de kleinschaligheid heeft weten te behouden die de afzonderlijke scholen voor de fusie ook hadden. De grote schoolorganisatie behield de oude, meer intieme, locaties. "Geen enkel gebouw heeft meer dan vijfhonderd leerlingen," knikt Janssens tevreden. Dit is erg belangrijk in een tijd waarin de veiligheid van leerlingen en docenten van steeds grotere zorg is, vindt de rector. "Door een kleinschalige opzet wordt de veiligheid verhoogd. Elk kind is een gekend kind." De intiemere opzet heeft ook andere voordelen. Het geeft ruimte voor een informele en gemoedelijke sfeer. Glimlachend beschrijft

Kruijer hoe sommige kinderen al de laatste week van de vakantie op school verschijnen. Of dat betekent dat ze staan te trappelen om kennis op te doen, is nog de vraag; maar het tekent het klimaat op school. "Sommige docenten hebben zo'n goede band met de leerlingen dat ze na de vakantie letterlijk door hen worden besprongen en geknuffeld."

Het onderwijs is voortdurend aan het veranderen. Niet alleen worden van overheidswege steeds nieuwe initiatieven ontwikkeld, maar

ook de samenleving zelf en dus de nieuwe generatie kinderen, verandert constant. Toch blijven ook veel dingen bij het oude. Janssens: "Kinderen hebben nog steeds dezelfde primaire behoeften. Ook de verhoudingen tussen volwassenen en kinderen blijven hetzelfde. In de tijd van Socrates maakten leraren hun pupillen al dezelfde verwijten - bijvoorbeeld dat zij geen 'goede-morgen' zeggen - als nu. Dat hoort erbij." Tegenwoordig is er wel veel méér voor kinderen dan alleen school, erkennen de rector en zijn plaatsvervanger. Janssens: "Computer-spelletjes en het Internet zorgen voor een verandering in de positie van de school, wanneer je het vergelijkt met dertig of veertig jaar geleden, toen de school nog één van de weinige kennisbronnen was."